

Співакові

Іван Франко

Будь ти, співаче, як божа пшениця,
Пісня твоя – золотее зерно!
Скоро в лушпині доспіє воно,
Колос униз починає хилиться.

Знає той колос, стебло і лушпина,
Що для зерна вони тільки й росли,
Що лиш тоді воно повне, коли
Весь живий сок свій в нім зложить ростина.

Знає той колос, стебло і лушпина,
Що, як доспіє зерно золоте,
Серп їх нещадний зітне і змете
І що зерно те їх смерті причина.

Але ж, леліючи в темній обслоні
Сочні зерняточка, знає стебло,
Що на будуще воно принесло
Нове, багатше життя в своїм лоні.

Так весь свій мозок, і нерви, і серце
Й ти в свою пісню, співаче, вкладай,
Біль свій, і щастя, й життя їй віддай.
Будь її колос, лушпина й стебельце!

4 юня 1888